

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

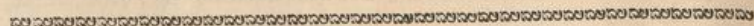
Parisiis, 1679

III. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

tores & agricolas. Hæc quantumvis *absorta* facile conciliabimus, si meminerimus auctorum locutiones non esse interpretandas ad verbum, neque ad vivum refecandas: nam quamvis conflagrasse dicatur Templum, & universa domus Jerusalem, non id tamen sic accipiendum est, quasi ne Templi quidem parietina, ne tugurium quidem, aut pergula incendio exempta sit. Demus tamen tantam fuisse ignium vim, aut Chaldaeorum furorem, ut viles etiam attegias consumferit; num credibile est per annos quinque, qui effluerunt ab Hierosolymitana clade, ad id tempus quo liber Baruchi in Judæam missus est, vinitores illos & agricolas, quos ad excolendam terram incolumes Nabuzardan reliquerat, loci commoditate invitatos, in ipsis Urbis ruinis mappalia & inconditas casas non excitasse? & in vicinia habitantes incolas, religionis avitæ memores, Sacerdotes etiam ipsos & Levitas, statis festivitatum diebus inter Templi rudera Deum numquam fuisse veneratos, & ad aram aliquam tumultuario opere structam, & terream fortasse, cujusmodi sibi fieri Deus Mosi mandavit vicefimo Exodi capite? Huc accedit præterea, quod sacra quædam Templi vasa rapacitati Chaldaeorum à Judæis fuerunt subducta, ut ostendit supposititia Baruchi Epistola, quam habent Syri, quemadmodum Tabernaculum, & Arca, & Altare incensi, à Jeremia servata sunt: quæ vasa deinde ad sacrificiorum usus adhiberi potuerunt.

Erod. 20. 24.
15.
Bar. Epist. Syr.
cap. 1.

DE EPISTOLA JEREMIAE.

I. *Disputatur de Auctore Epistola, quæ sub Jeremia nomine edita est. Jeremia ipsi adscribitur.* II. *Probatur ejus $\gamma\eta\nu\omicron\sigma\iota\mu\epsilon\tau\alpha$ & antiquitas.* III. *Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.* IV. *Secundum argumentum.* V. *Tertium argumentum.*

Disputatur de Auctore Epistola, quæ sub Jeremia nomine edita est. Jeremia ipsi adscribitur.
Hilar. Prolog. Explan. in Psalms.

I. **Q**UOD quinque prioribus Baruchi capitibus subjiçti solet in Editione vulgata sextum & postremum caput, Jeremiae illud Epistola est, à Baruchi libro non minus distincta ac sejuncta, ac à Threnis liber Baruchi sejungitur. Itaque in Editionibus quibusdam Senum Septuaginta subnexa est Threnis ipsis, & in Arabica, quæ ex Septuaginta Senum Interpretatione expressa est. Unde Hilarius ait vaticinia Jeremiae cum Threnis & Epistola, unum constituere Librum, ex viginti illis duobus, quibus totus sacrorum Voluminum Canon constat. Peccant ergo qui à Baruchæ ipso adtextam libro suo arbitrantur. Scripta est statim post dirutam Hierosolymam, ad commonefaciendos Judæos, qui in Babyloniam jam erant deportandi, ne ad impium idolorum cultum, cui impense dedita erat Chaldaea gens, malo exemplo raperentur. Aliam ad eisdem epistolam misit Jeremias, cum jam in Babyloniam pervenissent. Atque hæc, licet posterior tempore, priorem tamen occupat locum, utpote quæ vicefimo nono Jeremiae capite habeatur. Cæterum auctorem indicat Jeremiam lemma ipsum ac materies operis, tum & ii ad quos scripta est, & scriptionis tempus: & decimum præterea prædictionum ipsius caput, quod in eodem versatur argumento, & sententias habet ejusdem $\kappa\omicron\mu\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma$, magnam ostendit germanitatem.

Probatur ejus $\gamma\eta\nu\omicron\sigma\iota\mu\epsilon\tau\alpha$ & antiquitas.
2. Mach. 2. 1, 2.

II. Agnovit Epistolæ hujus $\gamma\eta\nu\omicron\sigma\iota\mu\epsilon\tau\alpha$ Machabaici secundi scriptor, & luculenta testificatione confirmavit. Sic enim ille secundo capite: *Invenitur autem in Descriptionibus Jeremiae Prophetae, quod jussit eos ignem accipere qui transmigrabant; ut significatum est, & ut mandavit transmigratis. Et dedit illis Legem, ne obliviscerentur præcepta Domini, & ut non exerrarent mentibus, videntes simulacra aurea, & argentea, & ornamenta eorum.* Quæ hanc, de qua differimus, Jeremiae Epistolam clarissime significant. Nec ea enim aliud sibi proponit Jeremias, quam ut idolorum ostendat vanitatem, ab eorumque cultu populares suos salubri consilio deterreat.

Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.
Hier. Proem. Comm. in Jer. Cyprian. De orat. Domin. Hilar. Prolog.

III. Quæ quanquam ita sunt, eam tamen *Isobryator* appellat Hieronymus, proptereaque nec explanationibus suis dignatus est. At Hieronymo Cyprianum opponimus, qui testimonium inde depromens, Jeremiam testem citare se declarat. Opponimus & Hilarium, qui Jeremiae prædictiones, Lamentationes, & Epistolam, unum e Canonicis libris efficere docet. Cujus rei ignari plerique Epistolam, vel propter exiguitatem suam facile delitescerentem, inter Canonica scripta non posuerunt. Hinc quoque contigisse puto, ut librariorum Ebraicos Codices describentium diligentiam fugerit. Quamobrem Hieronymus Ebraico Baruchi exemplari desiderato, cum eam præterea Baruchi libro, qui Græce solum descriptus exstabat, ideoque sibi

suspecto adjunctam reperisset, utrumque e Canone una litura sustulit. Sed hæc accurate jam disputata sunt ab iis, qui adversus recentiores Ecclesiæ perduelles sunt velitati.

IV. Quid quod e Græcis quibusdam Voluminum sacrorum exemplaribus excidisse hæc Epistola deprehenditur? Nempe id effecit, tum ea quam diximus Libelli brevitatis, tum & situs diversitas: cum aliquando Threnis, nonnunquam Baruchi Prophetiæ subjungeretur. Fieri enim facile potuit, ut cum Threnos descripsisset librarius ex uno Codice, in quo Epistola Jeremiæ subnexa erat Prophetiæ Baruchi, à Threnis una serie ad Baruchum describendum progressus sit: deinde vero cum Baruchum describeret ex altero Codice, in quo Threnos excipiebat Jeremiæ Epistola, ab incauto & parum attento librario prætermittà sit.

V. Quod si quis Theodoretum nobis objiciat, qui cum Baruchi librum explanaverit, Jeremiæ tamen Epistolam non attigit, respondebimus nihil ad Librum illum Epistolam pertinere, penitusque ab eo, ut dixi, fuisse discretam. Quoniam autem Threnos exponens, postremum caput, quo Jeremiæ habetur Oratio, omisit, ideo Epistolam Jeremiæ, quæ pone sequebatur, simul quoque omittam opinor. Cum cæteroquin ex sacrorum Librorum fide nihil detrahat, ut dictum est superius, Interpretum negligentia vel studium, huc, illucve pro arbitrio industriam suam conferentium.

DE PROPHETIA EZECHIELIS.

I. *Disputatur de Ezechiele.* II. *Disputatur utrum Ezechiël idem sit ac Zaratus Assyrius, Pythagoræ præceptor.* III. *Ezechieli adscribitur Prophetia, quæ nomen ipsius præfixum gerit; ejusque probatur ætas, & antiquitas.* IV. *Disputatur de duobus Prædictionum voluminibus, quæ ab Ezechiele scripta fuisse tradit Josephus; & de Psalmo sexagesimo quarto, nomine Ezechielis, aliorumque inscripto.* V. *Refelluntur argumenta Adversariorum.* VI. *Primum argumentum.* VII. *Secundum argumentum.* VIII. *Tertium argumentum.*

I. **P**ERGAMUS ad Ezechielem Prophetam, Leviticæ tribus, Buzi Sacerdotis filium, & filiis Pontificum oriundum, in terra Sarera natum, Jeremiæ coævum, cum Jechonia rege in Chaldæam deportatum, ibique futura prædicere exorsum ad oram annis Chobar, quinto anno quam illuc traductus est; & per viginti annorum decursum vaticinatum; atque ibi demum interfectum à gentis suæ Principe, cum eum, populumque adeo ad idola colenda proniorem ad virtutem excitaret; & in eadem spelunca sepultum, in qua Sem & Arphaxad, Abrahami progenitores, ad ripam Euphratis. Hæc scribimus ex fide Scriptoris, qui vitas Prophetarum retulit in literas sub nomine Epiphani, qui ad ætatem suam superfuisset docet Ezechielis sepulcrum, miraculis clarum, & magno Judæorum concursu frequentatum. Tum vero nihil aliud fuisse narrat sepulcrum hoc, quam duplicem speluncam: at Benjamin Tudelenis supra sepulcrum magnificentissimi operis testudinem à Jechonia, & triginta quoque Judæorum millibus exstructam fuisse narrat, Jechoniæ, ipsiusque comitum, & Ezechielis imaginibus decoratam; illic institutam fuisse Synagogam, & locupletissimam Bibliothecam, in qua volumen ingens visebatur Ezechielis manu scriptum, & Expiationis die prælegi solitum; ad quam diem, à primo usque Tifri die, quod anni initium est, magno peregrinorum illuc pietatis causa confluentium concursu solennia festa agitari, & frequentissimis nundinis celebrari; nec Judæis solum, sed Muhammedanis quoque sacrum esse locum ac venerabilem. Fides esto penes verpum hunc, qui in longinquis regionibus describendis veris falsa immiscere sæpe deprehenditur. Certum est quindecim circiter Francis leucis à Bagdado locum nunc quoque magnis Judæorum conventibus celebrari, in quo sepultum Ezechielem arbitrantur. Contra vero Scriptor Itinerarii Hierosolymitani, qui vixit Constantini temporibus, suo ævo prope Bethlehæm extitisse tradit Ezechielis sepulcrum, atque idem fuisse quod Jobi, Jesse, Davidis, & Salomonis. Quod valde ineptum est. Facessat etiam Abrabaniel, qui Ezechielem & in terra Chanaan, & extra eam vaticinatum esse docet; cum quinto demum post deportationem suam anno futura prædicere aggressus sit.